

HARLEQUIN®

020
VEEBRUAR

Kingitused

Robyn Grady

MILJONÄRI ARMUKESE
PIHTIMUSED

Robyn Grady
Confessions of a Millionaire's Mistress
2009

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Irma Aren
Korrektor Inna Viires

© 2008 by Robyn Grady
© 2010 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

B02205210
ISBN 978-9949-12-876-1

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

1. peatükk

„Püüa rahulikuks jääda, kuid too vinge smokingis härra riietab sind silmadega lahti.“

Celeste Prince krabab sõbrataril käsivarrest ning sundis ka teda mujale vaatama.

„Taevas hoidku, Brooke,“ sisistas Celeste vaikselt, „ära õhuta teda takka.“

Jah, see äsja saabunud seksikas võõras oli enam kui huviäratav. Hooldatud tumedad juuksed, aimatava habemetüükaga tugev lõug, meeldivalt laiad õlad, mis võtsid Celeste'i kergelt põlvist nõrgaks. Niisugused üli-võrdes eksemplarid ei ilmunud just iga päev võluvael välja. Aga pagana pihta, täna õhtul polnud tal seda tähelepanu hajutajat tarvis.

Austraalia ärigeeniuse Rodney Prince'i korraldusel oli tema firma kahekümnendat edukat aastat tähistama kogunenud üle saja külalise, kes kõik olid pärastlõunariietuses sädelevad ja krapsakad. Aga Celeste'ile tähendas see pidulik koosviibimine hoopis enamat kui vaid järjekordset pidu. Täna õhtul kavatses tema isa maha panna Prince Landscape Maintenance'i* juhi ameti ning anda Sydneys paikneva impeeriumi ohjad üle oma ainsale lapsele.

Pärast Celeste'i ema surma viisteist aastat tagasi oli

---

* Prince Landscape Maintenance – Prince'i Maastikuhooldus

paps tagasi tõmbunud kõigest peale äri ning nad olid lahku kasvanud. Kuidas küll oli Celeste täna ees seisvat hetke oodanud, see oli võimalus isa maailmas taas nähtavaks saada ning panna mõlemad vanemad uhkust tundma. Miski polnud olulisem.

Isegi mitte kohtumine tolle kütkestava pika ja tõmmu unistuste mehega.

End keerates sõandas naine heita ripsmete alt veel ühe pilgu mehele.

Võõras toetus häärberi hoolitsetud õue viiva klaasukse piidale. Kui mehe käsi taskusse libises, kõverdus tema vasak jalg ning nurgelised õlad, mis nägid valges smokingis suurepärased välja, kaldusid muretusse, ent enesekindlasse asendisse. Ta oli jõulisel, ometi peenel moel nägus, klassikalisse Armani ülikonda riietunud rõhutatult tugev mees. Mehe silmad tõmbasid siiski Celeste'i kõige enam... need ereda sinise valguse võrgutavad allikad. Võluvad.

Tähelepanelikud.

Need naeratasid otse naise silmadesse.

Trobikond meeldivaid värinaid jooksis üle naise ihu ning ta keeras end jälle mujale. Ometi tundis ta mehe iharat pilku hellitamas oma selga, silitamas käsivarsi ja libistamas õlgadelt satiinist paelu, nihutamas kleiti allapoole...

Brooke kallutas end lähemale. „Mis sa arvad, kes ta on?“

Celeste võttis lonksu jahutatud šampanjat. Ta kurk kuivas äkitselt. „Ma ei tea,“ vastas ta, „ja mul on ükskõik.“

Tal oli vaja keskenduda tänukõne pidamisele, ilma et põsed leegitsevalt kuumama hakkaksid ja keel sõlme läheks. „Kokutav Celeste“ ilmutas end neil päevil harva. Pärast aastatepikkust piina algkoolis oli ta õppinud aeglasemalt kõnelema, juttu läbi mõtlema ja enamikust olukordadest rahulikult välja tulema, isegi millestki nii masendavalt rõhuvast nagu tänane õhtu.

Brooke kergitas kulmu. „Või et sul on ükskõik, ah?“ Üks käsi kleidi helepunase pihikuosa all üle kõhu, hoidis ta teisega joogiklaasi põse lähedal. „Me käisime sinuga koos keskkoolis, matkasime seljakottidega Euroopas. Ma pole sind kunagi näinud nii puiklevana ühegi mehe suhtes.“

Celeste ei suutnud naeratust tagasi hoida. „Vaatame siis tõe näkku... ta pole just nagu *iga teine* mees.“

Uuesti tagasi tõmbudes heitis naine pilgu üle kergitatud õla. Justkui külmavereline palgamõrvar uuris võõras nüüd ruumi, kontrollis selle suurust, hindas sihtmärke. Missugune tasakaalukas ükskõiksus, ometi oli Celeste'il kõige kummalisem tunne, et mehe käsi on igäühe pulsil... eriti kohas, kus tukslemine tekitas iha, otse Celeste'i...

„Celeste, ma pean sinuga nelja silma all rääkima.“

Süda saapasääres, keeras naine end ringi ja nägi isa tõsist päevitunud nägu endale otsa vaatamas.

Kui Celeste sel pärastlõunal saabus, oli isa rääkinud nende firma tulevikust ja vihjanud jälle oma pensionileminekule ning osavalt välja uurinud, missugused on tütre püüdlused firma suhtes. Kas Celeste oli õnnelik,

juhtides Sydneys koti- ja aksessuaaridekauplust, mille ta sel aastal avanud oli? Kas ta tahtis leida endale veel mingit tegevust?

Celeste oli vastanud, et tema kauplus töötab tubli kasumiga. Ning jah, ta oli kindlasti valmis midagi uut tegema. Mitte tahtes seda kohe välja paisata või isal suust sõnu võtta, kuid oli selge, et isa oli soovinud kinnitust oma otsusele, enne kui teeb teatavaks selle, mida oli juba kuid oodatud. Peagi tõstavad ruumis viibijad toosti uue tegevdirektori terviseks.

Celeste Ann Prince.

Märغانud, et võõras oli rahva sekka kadunud, palus Celeste Brooke'il end vabandada ja järgnes isale piki avarat õhurikast koridori. Ema ebamaiselt kaunist portreest möödudes kuulis Celeste selgemini, kuidas kristallkivikesed tema õhtukleidi servas kõlisesid.

Ta oli kaalunud elegantse mustast jakist ja püks-test koosneva kostüümi kandmist, kuid oli otsustanud naiselikuma väljanägemise kasuks, mis ema sõnul sobis talle kõige paremini. Virsikukarva kleit täiendas kenasti tema punakasblonde kiharaid ega võistelnud mingil moel viimaste heledate tedretähniidega Celeste'i ninal ja õlgadel. Anita Prince oli öelnud, et päikese paitused panid tema tütre särama nagu ingli. Ema polnud kunagi mõistnud, et Celeste ei tahtnud nii palju särada.

Kui nad kabinetti jõudsid, sulges isa kartoteegikap-pidega täidetud ruumi ukse. Ta tõmbas tütre kirjutuslauale lähemale ja vaatas talle siis pingsalt otsa. „Kümne

minuti pärast teen ma avalduse. Ma olen sellele tublisti mõelnud.“

Celeste võttis end tõusva erutuse kiuste kokku. „Seda kindlasti.“

„Prince Landscape Maintenance on kasvanud hiigelsuureks ettevõtteks... terve hulga töötajatega, keda jälgida ja juhendada. Tööd peatöövõtjana ja alltöövõtjatega, kellel tuleb silm peal hoida. Firma juht peaks olema kaasatud igal tasandil ning talle ei saa võõras olla traktori juhtimine või puu kärpimine.“

Kuigi Celeste noogutas, vingerdasid varbad hõbedastes kontsakingades neist töödest kõrvale. Ta ei kavatsenud nii lähedalt seda ametit kogeda; suurepärase asetäitja võis igasuguste igapäevaste raskustega tegelda. Pigem kavatses Celeste aega kulutada laienemisele ja lilleseadjate keti väljaarendamisele, mis pakuks teenust vaid kõige suuremate sündmuste korral nagu kuulsuste pulmad ja pidulikud üritused. Ta tahtis, et see uus haru oleks eksklusiivne, tuntud ja kõrgklassi poolt nõutud. See oleks tema isiklik panus firma edasiarendamisse. Celeste'i juhtimise all jõuaksid nad isegi veel kaugemale.

Isa pani käed rinnal vaheliti. „Paberitele on vaja alla kirjutada, aga ma kutsusin härra Scotti mõneks päevaks siia, et aidata tal sisse elada.“

Celeste'i naeratus kadus. „Kes see härra Scott on?“

Uus raamatupidaja? Ükskõik millal ta oli viimasel ajal külastanud isa siin kodukontoris, kust ta ettevõtet juhtis, oli too uurinud arveraamatuid, nagu kortsu-

lisem kui eales varem Celeste'i mäletamise järgi... ja seda mitte üksnes päikese käes veedetud aastate tõttu. Kuuekümnne viie aastaselt oli isal tarvis lõõgastuda ja jätta rügamine tütrele.

„Härra Scott on viimase viie aasta jooksul nautinud rahalist tähelendu,“ jätkas isa. „Ta pakkus, et ostab Prince Landscape Maintenance'i endale. Mõtlesin, et sa peaksid temaga enne kohtuma, kui ma meie külaliste poole pöördun ja uudist nendega jagan.“

Mahagonipuust paneelseinad tõmbusid kaardu ja taandusid, samal ajal kui Celeste'i jalad läksid nõrgaks ja ähvardasid lasta tal pikali kukkuda. Kõhus keeras, ta hoidis sellest kinni ja sundis kibedaid sõnu suust välja tulema.

„Kas sa tahad meie firma *võõrale* müüa?“

Teda haaras hirmutav tung haarata isa smokingireväärdest, teda raputada ja karjuda: „*Ära tee seda. Sa ei või seda teha!*“ Kuid ta oli juba ammu teada saanud, et niisugused emotsioonide väljanäitamised ei viinud teda kuhugi. Viimane kord, kui ta oli end välja elanud, saadeti ta internaatkooli. Taevale tänu Brooke'i eest.

Isa patras edasi heldekäelisest pakkumisest ja sellest, et kõik läheb hästi. Ent Celeste suutis mõelda vaid sellest, kuidas ta oli alati teinud seda, mida temalt oodati. Ta paistis koolis silma, isegi palju kirutud matemaatikas, ega olnud kunagi pahandusi kaela tõmmanud sel ajal, kui oma võimalust ootas.

Kuidas võis isa talle seda teha? Mis veel tähtsam, kuidas ta võis seda Celeste'i emale teha?

Celeste ei hoidnud keelt hammaste taga. „Sa teadsid, et ma tahan firmas osaleda, kui sina tagasi astud. Me rääkisime just täna sellest.“

Isa laiutas läsi. „Kullake, me rääksime sinu kotipoest. Ma küsisin, kas sa oled mõelnud laienemisele.“

Pealtnäha võis ehk nii olla. Kuid alltekst oli seal juures olnud... oli ju nii? Kuigi Celeste armastas oma poodi, oli see vaid koht, kust äriaga alustada, kus rakedada ülikoolist saadud teadmisi ja praktilisi oskusi, kuni juhtub *see*. Ta oli pidevalt isalt perefirma kohta uurinud: kas müüginumbrid kasvavad, kas leidub midagi, kus ta saaks kaasa aidata. Pagan võtaks, see oli ju alati arusaadav olnud!

Celeste haaras võimalikust päästerõngast. „Sa ütlesid, et paberid pole alla kirjutatud. Ütle sellele härra Scottile, et sa mõtlesid ümber. Et sa annad firma üle oma t-t-tütrel.“

Sel ajal kui Celeste'i nägu löi õhetama, kerkis isa kulm üllatunult ja seejärel tõmbus leebe pahakspanuga kipra kogelemise peale, mida ta polnud aastaid kuulnud.

Isa raputas pead. „Nii on parim. See on mehele sobiv ettevõtmine ja usu mind, ma olen leidnud selleks tööks õige mehe.“

Celeste surus hambad kokku. *Tema* oli ainus mees... ee... naine selle töö tarvis. Peale selle, et isa rööviks neilt võimaluse taas lähedaseks saada, võrdus pereäri müümine ema mälestuse reetmisega. Anita oli olnud omal ajal uue ajastu naine.